

een last van vruchten. Het volgend jaar was er in datzelfde bosch geen enkele folii-gal te ontdekken. In dit jaar 1937 lijken er nog al veel gallen te zijn van het harde galappeltje op de takken, de welbekende gal van *Cynips Kollari*. Rozengallen, de mosachtige „bedeguars” heb ik dit jaar veel minder dan verleden jaar.

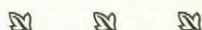
Spechten, boomklevers en meezen hakken de gallen open om de bewoners te beïnvloeden. Ze plukken ze eerst af. Dit voorjaar heb ik heel aardig gezien, dat de Groote Bonte Specht de aardappelgallen van de eik plukte en ze aan zijn jongen bracht, die, drie op een kluitje, zaten in mijn „spechtenpopulier”, dezelfde, waar die vogels ook komen trommelen. Nu, in October zoeken de Bonte Spechten ook de hazelaars af. Een raar gezicht zoo’n groote, nog al lompe vogel, die daar hangt te bungelen aan de slanke hazeltwijgen. Voor zooveel ik weet maakt die bonte specht geen wintervoorraad, de boomklever wel. Gaaien, eekhoorns, muizen zijn daar nu ook weer druk mee bezig. Ook alweer iets, dat je gezien moet hebben. Laat ons toch behalve verzamelaars van voorwerpen en beeltenissen ook verzamelaars zijn van feiten. Onze leerboeken van plant- en dierkunde mogen ook noodig eens wat nieuwe „stof” hebben, anders worden ze zoo stoffig.

Natuurlijk spits ik mij weer op de derde week van October, op het groote trekfeest van de kraaien en de kauwtjes, de leeuwerikken, koperwieken, de vinken en de spreeuwen. Dat is al weken eerder begonnen en zal nog weken duren, maar die dagen omtrent 22 October blijken toch altijd het mooist. Let er eens op, welke uitwerking een voorbijtrekkende troep kan hebben op de reeds aanwezigen. Ik heb wel gezien, dat kauwtjes een trekroep tegemoet vlogen, een eind mee trokken, en eindelijk weer neerstreken in hun eigen verblijf. En na een korte rust gingen ze zich amuseeren met vreugdevluchten, afwisselend met druk gekakel en dan weer doodstil. Spreeuwen slieren ook graag een eindje mee, net of er een magneet over hen heen trekt. Een andermaal nemen ze niet de minste notitie, verdiept als ze zijn in het zwateland eten van duindoornbessen.

Wat de paddestoelen betreft, let ik vooral op bestendigheid en nieuwigheid. Mijn groote heksenkring van Nevelzwam, waar ik jaren lang plezier van heb gehad is verworpen en gaat vervallen, maar ik heb een andere gevonden, waarvan ik u binnenkort een paar interessante foto’s hoop te kunnen vertoonen. Een paar mooie kringen van *Marasmius confluens* hebben het moeten afleggen onder een klimopdek, maar ik heb weer een andere.

Wat nieuwigheid aangaat bekijk ik altijd de jonge bosschen, liefst de gezaaide. Het duurt toch heel lang, eer een nieuw berkenbosch voor den dag komt met Vliegenzwam of Ruwe Boleet. Een larixlaan kon heel gauw zijn *Boletus elegans* vertoonen, maar dat was dan ook een aanplant van zesjarige larixjes en die konden heel goed hun zwam hebben meegebracht. Letten de Hage-naars wel genoeg op de ontwikkeling van de paddenstoelflora in de Westduinen, waar natuur en cultuur zoo merkwaardig dooreengevlochten zijn? In ieder geval zijn er een paar families, die flink smullen van de Geschubde Inktzwam!

JAC. P. TH.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

De Tentoonstelling van de Nederlandse Mycologische Vereniging. De Ned. Mycologische Vereniging houdt dit jaar haar grote tentoonstelling van paddenstoelen etc. te *Arnhem* in het gebouw van *Musis Sacrum*, *Velperplein*, op 16, 17 en 18 October a.s. Ze stelt zich voor bij deze gelegenheid een overzicht te kunnen geven van de paddenstoelenflora van ons land, benevens inzicht in de betekenis van het grote schimmelerijk voor wetenschap en praktijk. De vereniging tracht hiermede de belangstelling voor deze hoogst merkwaardige en belangrijke groep van planten bij velen te wekken, bij anderen te vernieuwen.

Iedereen, die wel eens in voor- en najaar op de paddenstoelenwereld heeft gelet, zal getroffen

zijn door de grote schoonheid van vorm en kleuren. Wenst gij u hier meer in te verdiepen, wendt u tot de Ned. Mycologische Vereniging. Wilt ge iets meer weten omtrent voorkomen en verspreiding van de paddenstoelen in Nederland of waar dan ook, wendt u tot de Ned. Mycologische Vereniging. Wilt gij uw licht opsteken omtrent de bruikbaarheid van die paddenstoelenwereld als voedsel, wendt u wederom tot ons. Voor u, als leek, is op het terrein van de zwammen met zijn duizend en één nog onopgeloste problemen nuttig werk te verrichten.

Komt in groten getale naar de tentoonstelling op 16, 17 en 18 October; nadere mededelingen verschijnen ter gelegener tijd in tijdschriften en dagbladen. Een vriendelijk verzoek mag ik misschien hierbij doen: helpt ons zo veel ge kunt met het brengen of verzenden van paddenstoelenmateriaal naar Arnhem gedurende de dagen van voorbereiding van de tentoonstelling. Wendt u zich hiertoe tot Mevrouw H. N. Ruinen-de Vos, Nic. Beetsstraat 1, Arnhem, Telef. 22432, die het secretariaat van deze Tentoonstelling op zich genomen heeft. Ook bij ondergetekende kunt U alle gewenste inlichtingen bekomen.

Namens de permanente tentoonstellingscommissie van de Ned. Myc. Ver.

Haarlem, Verspronckweg 100. Telef. 14114.

P. A. VAN SCHAIK, Voorzitter.

Bloemenbescherming in Zwitserland. Vrouwenschoentje en Martagonlelie zijn in Zwitserland op menige plaats beschermd bij de wet. Maar die wet moet dan ook goed uitgevoerd worden en daar mankeert veel aan. In Zürich groeien die planten op den welbekenden Uto en den Albis en ze worden nog altijd door wandelaars „meegenomen”. Patrouilleeren in zoo'n uitgestrekt gebied hielp weinig. Maar nu kwam een wakkere Züricher, Steiner is zijn naam, op den inval, om op alle strategische punten langs de toegangswegen van die bergen naar de stad posten te plaatsen van 22 Mei tot 20 Juni, den bloeitijd van die twee planten. Het vervoeren der planten is namelijk ook strafbaar. Vijftig leden van de Zwitsersche Alpenclub ondersteunden hierbij de politie en deden ieder omtrent twintig uren dienst.

In het geheel werden 157 overtreders aangehouden en 178 Venusschoentjes en 3700 lelies in beslag genomen. Eén der schuldigen had 193 lelies vermeerderd, een ander 35 Venusschoentjes. De bloemen werden verdeeld over de stadsscholen en zoo maakte de jeugd practisch kennis met het begrip van bloembescherming. Enkele schuldigen waren nog brutaal op den koop toe, maar de meesten betuigden berouw en beterschap.

Zoo iets, enkele malen herhaald, moet wel een goede uitwerking hebben.

T.

Foto J. Hs.

Turksche Lelie, *Lilium martagon*
in de Alpen (Engadin).

Meenemen van bloemen en vruchten. Het geval van de Venusschoentjes van den Uto brengt ons op het belangrijk vraagstuk van het meenemen van bloemen, vruchten etc. Men kan dat wel botweg en overal verbieden, maar dat is toch heelemaal mis. Gedenk de stedelingen. Gedenk ook de aloude natuurfeesten. Het is voor ons buitenmensen gemakkelijk te doen, om de bloemen te laten staan, want we kunnen op alle uren van den dag en den nacht er omgang mee hebben, ze bewonderen in hun groei en ontwikkeling, hun betrekkingen tot andere planten en dieren. Maar de stedeling wil van zijn vakantie buiten, van zijn dagje buiten een brokje schoonheid meenemen, om zich daar nog langer en inniger aan te verheugen. En het is nog de vraag, voor wie die verheugenis het meest heeft te betekenen, voor het kind, voor de „rijpere” jeugd, of voor de volwassenen en ouderen.